

FESTIVAL VAN VLAANDEREN MECHELEN PRESENTEERT

LUNALIA

VR 02.05 – 20:15

Bach gespiegeld

Zefiro Torna,
Ensemble Variances,
Anne-Mie Van
Kerckhoven

50% raadsels

30% visuals

20% alfa en omega

LOCATIE

Cultuurcentrum Mechelen

BEZETTING

Zefiro Torna

Annelies Van Gramberen
sopraan

Kristien Ceuppens *hobo, cor
anglais*

Dimos de Beun *blokfluit,
clavicymbalum*

Liam Fennelly *viola da gamba,
vedel*

Jurgen De bruyn *mandoline,
archiliuto*

Anne-Mie Van Kerckhoven
videokunstwerk

Gert Aertsen *videotechniek*

Ensemble Variances (FR)

Carjez Gerretsen *(bas)klarinet*

Marie Vermeulin *piano*

Elisa Humanes, David

Joignaux, Arnaud Lassus
percussie

Jurgen De bruyn *concept,
artistieke leiding*

Prof. Dr. Katelijne Schiltz
musicologisch onderzoek

Programma

B ACH, Johann Sebastian (1685-1750)	<i>Canon a 2 Cancer cancrizans (Musikalisches Opfer)</i>
ANONYME (14thC)	<i>En la maison Dedalus</i>
A NDRIESEN, Louis (1939-)	<i>Langzame Verjaardag</i>
BACH, Johann Sebastian	<i>Canon a 2 violini in unisono</i>
PECOU, Thierry (1965-)	<i>Danse en cercle pour timbales solo</i>
C RUMB, George (1929-)	<i>Ancient Voices of Children - Dances of the Ancient Earth III. De dónde vienes, amor mi niño IV. Todas las tardes en Granada</i>
BACH, Johann Sebastian	<i>Canon a 2 per motum contrarium</i>
H OLLIGER, Heinz (1939-)	<i>Studie über Mehrklänge</i>
BACH, Johann Sebastian	<i>Canon a 2 per augmentationem, contrario motu</i>
C ORDIER, Baude (1380-1440)	<i>Tout par compas suy composés</i>
BACH, Johann Sebastian	<i>Canon a 2 per tonos</i>
® ETROGRADE / PECOU, Thierry	<i>Miraris Mundum - Esope reste ici et se repose (creatie 2020)</i>
A NDRIESEN, Louis	<i>Innana's Descent</i>
B ACH, Johann, Sebastian	<i>Ricercar à 6</i>

Vier keer keren met de wind

Zefiro Torna maakt al negentwintig jaar muziek die bruggen bouwt. Het ensemble brengt geen repertoire – of toch niet in de eerste plaats. Het vertelt verhalen. Verhalen die over de grenzen van tijd en ruimte heen resoneren en telkens weer terugkeren naar dat wat mensen bindt: het leven, de tijd, het verlangen, de roes en het mysterie. Tijdens Lunalia presenteert Zefiro Torna vier programma's die de kans kregen om al spelende te rijpen. Net zoals ook de beste verhalen vorm krijgen door ze vaak te vertellen. Artistiek leider Jurgen De Bruyn kijkt ernaar uit ze in thuisbasis Mechelen te brengen.

Je omschrijft Zefiro Torna als een 'transhistorisch ensemble'. Wat bedoel je daar precies mee?

'Transhistorisch' is een term die in de museumwereld vaak wordt gebruikt. Het gaat erom dat je niet zomaar naar het verleden kijkt als iets dat voorbij is, maar dat je inzoomt op de wisselwerking tussen heden en verleden. Hoe spreekt het verleden *in* het heden? Hoe keren wij *vanuit* het heden terug naar het verleden? Die gedachte zat eigenlijk al van in het prille begin in het DNA van ons ensemble. Zelfs onze naam verwijst daarnaar. 'Zefiro torna' zijn de eerste woorden van een sonnet van Petrarca. In dat sonnet wordt de westenwind bezongen, die terugkeert naar het land en de lente aankondigt: een cyclische beweging dus. Alles verandert voortdurend en tegelijk komt alles ook weer terug. Daar tegenover staat in het sonnet van Petrarca de dichter met zijn melancholische verlangen naar iets ultiems, iets utopisch. Voila: tel die twee op en je bent bij de essentie van Zefiro Torna (*lacht*).

Jullie keren telkens weer terug naar het verleden, zoals tijdens de lente ook de westenwind altijd weerkeert...

Er zijn in de geschiedenis van de mensheid heel veel ideeën die telkens opnieuw opduiken, steeds in een andere, sensibele vorm. Met die uitdrukkingvormen gaan wij aan de slag. We maken zinnebeeldige voorstellingen die iets willen vertellen over waar we staan als mens in onze tijd en hoe het verleden daar een rol in speelt.

Ik voel in veel van jullie programma's een groot *joie de vivre* en ook iets heel zinnelijks. Zoeken jullie dat bewust op?

Zeker en vast. Voor mij is een concert een ritueel. Elk concert moet dan ook die rituele kracht uitstralen of opzoeken: een concert moet een belevenis zijn. Doorheen de jaren is het opzoeken van die bijzondere energie echt een soort missie geworden.

Zonder dat kan je evengoed met je oortjes in naar een goede opname luisteren, vind ik. Die energie heeft voor mij heel veel te maken met de zintuiglijke ervaring van een klank: hoe die zich in de ruimte beweegt, hoe die aankomt bij de luisteraar. Als het goed zit, ontstaat er via de klank een energetisch veld tussen muzikant en luisteraar. Die magie: daar zoek ik naar.

Brengt het ideale concert een roes teweeg?

Dat kan. De idee dat muziek therapeutische krachten bezit is oeroud en daar gaan we heel bewust mee aan de slag. Voor mij speelt de klank van onze instrumenten daar ook een belangrijke rol in. Onze instrumenten – vaak oude of etnische instrumenten – brengen een andere kleur, die ook een ander soort van aandacht vraagt van de luisteraar. Doordat de klanken buiten het normale vallen, kunnen ze ook een ervaring voortbrengen die buiten het normale valt. Soms merken we wel dat muziek alleen niet altijd volstaat als medium om een bepaald verhaal te vertellen. Daarom betrekken we regelmatig ook andere kunstvormen bij ons verhaal.

Samenwerkingen, muzikaal of anders, zijn essentieel voor jullie. Hoe komt zo een match tot stand?

Vaak is dat een rijpingsproces van jaren. Het begint altijd met een prikkel: een onderwerp dat me raakt of waarvan ik voel dat ik het verder wil onderzoeken. Maar dan volgt er sowieso een lange zoektocht vooraleer je bij de juiste samenwerkingen en bij de juiste artiesten terecht komt. Ik ga daar heel geduldig en afstastend mee om. Ik ga zelf ook vaak kijken en luisteren naar andere artiesten: ten dele omdat ik voortdurend op zoek ben naar nieuwe, spannende samenwerkingen, maar ook omdat ik graag geïnspireerd wordt door wat andere artiesten allemaal doen.

***Balsam* speelden jullie ondertussen al meer dan honderd keer, proficiat! Voor jullie is *Balsam* het sluitstuk van een trilogie die begon met *Les Tisserands* en *O, Monde aveugle*. Waarin schuilt de rode draad tussen die drie programma's?**

De rode draad is hier de muzikale vorm die we gecreëerd hebben: een hybride mix van oude muziek, traditionele muziek, etnische muziek en jazz. Die mix is ontstaan vanuit de muzikanten zelf en hangt ook echt samen mét die muzikanten. Philippe Laloy bijvoorbeeld, fluitist en saxofonist, heeft niet alleen een enorme muzikale bagage, maar hij voelt ook perfect aan hoe je tussen die verschillende muzikale werelden kan bewegen. In *Balsam* is Raphaël De Cock dan weer de sjamaan van dienst, die ons inspireert enerzijds met zijn inzichten als bioloog en anderzijds met de vele etnische instrumenten die hij van zijn reizen heeft meegebracht. Alchemie is een woord dat vaak opduikt in onze teksten en dat is geen toeval. Uit al die verschillende

ingrediënten is gaandeweg een nieuw 'brouwsel' ontstaan, een nieuwe taal, die na verloop van tijd een beetje 'onze taal' is geworden.

In *Time crawls* staan de melodieën van blokfluitist Jowan Merckx centraal. Is het programma een eerbetoon aan hem?

Ja, ook Jowan is een echte compagnon de route bij Zefiro Torna. Sommige mensen kennen Jowan misschien als straatmuzikant, anderen kennen hem als folkmuzikant en nog anderen kennen hem uit de klassieke wereld. Een eigenzinnig en bijzonder iemand, die heel dicht bij de natuur staat. Als ik aan hem denk, zie ik hem altijd blokfluit spelen temidden van de velden (*lacht*). Hij heeft een ongelofelijke kennis van de volksmuziek en heeft zelf ook een schat aan melodieën gecomponeerd. Die melodieën zijn het uitgangspunt voor *Time crawls* geworden.

In *Somnia* ga je samen met zangeres Lore Binon en celliste Jasmijn Lootens op zoek naar de wereld van de nacht. Jullie voegen er ook een laag elektronica aan toe, waarom?

Somnia is een programma dat al jaren meegaat en telkens weer verandert. We koesteren dat, die metamorfoses. In deze versie van het programma wilden we met de elektronica iets filmisch binnenbrengen. We verlaten de wereld van de dag en de duidelijke contouren en we komen terecht in een wereld die wat vager, omflooster en ook een beetje unheimlich is. Het gaat opnieuw om een andere geestestoestand, waarin je andere mogelijkheden van het menselijke zijn kan ontdekken.

En dan is er nog '*Bach gespiegeld*', een van jullie nieuwere programma's. Jullie focussen op het idee van de retrograde, partituren die van achter naar voren gespeeld kunnen worden: een abstracte tour de force?

We kwamen dankzij musicologe Katelijne Schiltz op het spoor van partituren in de vorm van cirkels, labyrinthen of zelfs schaakborden. Veel van die emblematische partituren zijn retrogrades. En ja, dat lijkt een abstract, bijna wiskundig gegeven. Maar tegelijk gaat het over iets wat diep menselijk is: het verlangen om op zijn stappen terug te keren. Kan het einde ook een nieuw begin zijn? Daar hangt een rijke mythologische context aan vast. Denk bijvoorbeeld aan Theseus die het labyrint ingaat, de Minotaurus doodt en dan langs dezelfde weg het labyrint weer uitgaat. We hebben die oude thema's, samen met ensemble Variances, verbonden aan erg divers repertoire: van George Crumb tot Bach.

Annemarie Peeters

Programmatoelichting

BACH, Johann, Sebastian (1685-1750) – Musikalisches Opfer

Het *Musikalisches Opfer* van J.S. Bach, gewijd aan Frederik II van Pruisen, is geen cyclisch werk zoals zijn *Kunst der Fuge* of *Wohltemperierte Klavier*, maar eerder een verzameling van solistische werken en ensembles waarin het 'koninklijke thema' de verbindingsfactor is. Zijn doel was om het muzikale thema zo ruim mogelijk te ontwikkelen, gaande van een vrije tot een strakke contrapuntische techniek, en van het contrapunt in de oude stijl zoals dat van het 6-stemmige *Ricercar* tot de stijl van de *triosonate*. De 'oude Bach' leverde zo het bewijs dat hij nog steeds de briljante virtueuze musicus en meester was in alle compositietechnieken. Volgens musicoloog Christoph Wolff verbergt het *Musikalisches Opfer* een muzikaal zelfportret : dat van een componist als klavervirtuoos en meester in de fuga, dirigent en kamermusicus, kenner van het contrapunt en erudiet op het gebied van muziek.

Daarnaast belichamen de bijna archaische expressiemiddelen en religieuze symboliek uit het *Musikalisches Opfer* een Indringende *Weltanschauung*, die niet in overeenstemming is met de Verlichte filosofie van de koning. Zulke muziek 'ruikt naar de kerk' zoals Frederik van Pruisen het noemde, en de titel van het werk versterkt dit gegeven. Met de *Canon per Augmentationem, contrario Motu* levert Bach anderzids een muzikale commentaar op de seculiere positie van de Almachtige Koning.

De 5 *Canones diversi super thema reginum* uit het *Musikalisches Opfer* vormen samen met het *Ricercar a 6* de leidraad van het programma BACHC@AB en krijgen een aparte bewerking door de muzikanten van Zefiro Torna en Ensemble Variances. De eerste canon wordt vergezeld van de term 'cancrizans' waardoor de uitvoerder de sleutel in handen krijgt tot het uitvoeren van de twee-stemmige compositie: de eerste stem wordt gewoon gespeeld, terwijl de tweede stem tegelijkertijd start en van achter naar voor verloopt. De gangbare term 'fuga in retrograde (= aflopend)' verwijst naar de beweging van de krab of kreeft die zijwaarts beweegt: *Cancer cancrizans*.

ANONYME (14thC) – En la maison Dedalus

Met het labyrint van Knossos, dat eigenlijk bedoeld was als gevangenis voor de monsterachtige Minotaurus, schiep Daedalus een krachtig symbool, dat de eeuwige zoektocht van de mens en diens lot tot uitdrukking bracht. De onvoorspelbare paden van het leven en ook de vele dwaalwegen worden in het labyrint op een verstilde manier gevisualiseerd.

Doorheen de geschiedenis inspireert dit gegeven ook de meest diverse kunsttacten, gaande van de literatuur en de schilderkunst tot de architectuur en zelfs de aanleg van tuinen. Zo ook de Westerse muziekgeschiedenis: uit het einde van de 14de eeuw – de periode van de zogenaamde ‘ars subtilior’ – stamt bijvoorbeeld de anonieme driestemmige ballade *En la Maison Dedalus*. De ondoorgrondelijkheid van het labyrint wordt hier een metafoor voor de amoureuze queeste van de verteller, die zijn geliefde onmogelijk kan bereiken. Om de symboliek van de tekst nog te verhogen, werd deze ballade in een bepaald handschrift zelfs afgebeeld in de vorm van een labyrint. Niet toevallig koos de componist in dit werk voor een canon tussen de twee onderstemmen, een techniek waarbij de partijen elkaar voortdurend ‘najagen’, zonder ooit met elkaar samen te vallen.

Louis Andriessen, Langzame Verjaardag

De Nederlandse componist en minimalist Louis Andriessen schreef in 2007 ‘Langzame Verjaardag’, een canon in unisono, naar aanleiding van de 20ste verjaardag van het Ives Ensemble. De compositie beslaat slechts 1 pagina en bestaat uit 1 enkele melodische lijn. De instrumentatie is open en muzikanten kunnen zelf bepalen wanneer ze inzetten. In *BACH GESPIEGELD* neemt het werk een sferige gedaante aan waardoor het een ‘Natureingang’ vormt tot een nieuw programmaaluk.

Thierry Pécou, Danse en cercle pour timbales

Dit stuk roept de tribale dansen van de Noord-Amerikaanse indianen op. De trillingen en impulsen, de relatie met de aarde en het landschap, en natuurlijk de symboliek van de cirkel - verwijzend naar de kardinale punten en de levenscyclus - vormen het kader van deze partituur die alle klankmogelijkheden van de pauken en van de betoverende kracht van de (im)pulsen benut.

CRUMB, George (1929-) – Ancient Voices of Children

Dances of the ancient Earth

De dónde vienes, amor mi niño (Dance of the Sacred Life-Cycle)

Todas las tardes en Granada

In *Ancient Voices of Children*, gebaseerd op gedichten van Federico Garcia Lorca, zoekt George Crumb naar muzikale beelden die de imaginaire wereld van Lorca uitdrukken. Lorca heeft het over primaire dingen als het leven, de dood, de liefde en de natuur en hanteert een taal die de mogelijkheid biedt tot oneindig subtiele nuances. Een taal die hij samenvat in het woord duende: “al wat donkere klanken heeft, de mysterieuze kracht die iedereen voelt maar nog geen enkele filosoof heeft kunnen verklaren (...) ze verwerpt al de zoete geometrie die de mens zich heeft aangemeten”

Crumb voelt in zijn werk de drang om allesomvattend te zijn en gevarieerde ongerelateerde stilistische en culturele elementen met elkaar te verbinden. Zo combineert hij in het dansinterludium *Dances of the Ancient Earth* een Arabisch aandoende melodie op hobo met een ritmisch motief op Tibetaanse gebedsstenen. De *dónde vienes* is een vocalise voor de sopraanstem gebaseerd op puur fonetische geluiden en eist van de zangeres een grote technische en kleurrijke flexibiliteit. *Dance of the Sacred Life-Cycle* kent een letterlijk cyclisch verloop met een partituur genoteerd in cirkelvorm, waarbij dezelfde elementen telkens licht gewijzigd terugkomen boven een ostinaat Bolero-ritme. Met de bedenking "Todas las tardes en Granada se muere un niño" (elke namiddag sterft er een kind in Granada) en het Bach-citaat "Bist du bei mir" uit het klavierboek van Anna Magdalena Bach, gespeeld op toy-piano, eindigt het programma in een bevreedende sereniteit.

Heinz Holliger, Studie über Mehrklänge

In zijn studie van multiphonics probeert de beroemde hoboïst, dirigent en Zwitserse componist Heinz Holliger de grenzen van het instrument (de hobo) te verkennen. Hij vraagt de muzikant om zichzelf maximaal op te offeren en de grenzen van het dagelijks leven of conventies te overschrijden.

Baude Cordier, Tout par compas suy composés

Zoals de zelfreferentiële titel van het driestemmige rondeau van Baude Cordier suggereert, wordt de compositie niet alleen opgevat volgens de principes van een kompas - het instrument bij uitstek om zich te oriënteren in een onbekend landschap - maar ook uitgebeeld in de vorm van twee concentrische cirkels.

Thierry Pécou, Miraris Mundum - Esope reste ici et se repose (creatie 2020)

De compositie 'Miraris Mundum' is geïnspireerd op een 16de-eeuws gelijknamig anoniem motet. De originele partituur is vergezeld van een embleem van een kreeft die de wereld op zijn rug draagt (cancer cancrizans). Dit symbool verwijst naar het retrogradethema.

Thierry Pécou raakte eveneens geïnspireerd door de raadselcanon toen hij een stuk schreef dat zijn ondertitel ontleende aan een van de beroemdste palindromen van de Franse taal, *Esope reste ici et se repose*. Het werk voor solo-sopraan en een instrumentarium gelinkt aan de ensembles Zefiro Torna en Variances, is volledig gespiegeld, op verschillende niveaus. "Het is een werk, dat niet moet worden gerelateerd aan de seriële of twaalftoonse ervaringen van de tweede Weense school. De muzikale patronen van het begin van de twintigste eeuw hebben naar mijn mening bijgedragen aan het uitputten van de muziek van de twintigste eeuw", vertrouwt de Franse componist toe.

Thierry Pécou raakte eveneens geïnspireerd door de raadselcanon toen hij een stuk schreef dat zijn ondertitel ontleende aan een van de beroemdste palindromen van de Franse taal, Esope reste ici et se repose. Het werk voor solo-sopraan en een instrumentarium gelinkt aan de ensembles Zefiro Torna en Variances, is volledig gespiegeld, op verschillende niveaus. "Het is een werk, dat niet moet worden gerelateerd aan de seriële of twaalftoonse ervaringen van de tweede Weense school. De muzikale patronen van het begin van de twintigste eeuw hebben naar mijn mening bijgedragen aan het uitputten van de muziek van de twintigste eeuw", vertrouwt de Franse componist toe. "Deze vormt helemaal niet mijn inspiratie. De structurerende spelregels van het palindroom of de spiegel zijn immer interessant zolang ze geen doel op zich zijn, maar een poëtische reikwijdte en dimensie behouden."

Thierry Pécou haalt zijn inspiratie veelal uit niet-Europese culturen, hier betreft het een Indiase raga. "Een raga toonreeks ontwikkelt zich vaak in oplopende en aflopende vorm", legt hij uit. "De raga vormt in zekere zin een spiegel op zich, een heen en terugwaartse beweging in elk geval".

Louis Andriessen, Inanna's Descent

Andriessen componeerde 'Inanna's Descent' in 2000 voor vrouwenstem en klein ensemble. Hij refereert naar één van de oudste mythes die in Assyrisch spijkerschrift zijn overgeleverd en door archeologen gedateerd wordt, ca. 4000 voor Christus. De hemelgodin Inanna was de allergrootste godin van de Soemerische religie. Ze wordt veelal vereenzelvd met de (Semitische) godin Ishtar. Ze is de vruchtbaarheidsgodin, symbool voor de maan, en de godin van de liefde, maar ook de godin van de oorlog en de prostitutie.

Met gevaar voor het verliezen van haar maatschappelijke positie en aanzien (ze was getrouwd en had een kind met Dumuzi, de wereldlijke heerser) besloot ze eigenzinnig een reis naar de onderwereld te maken en een confrontatie aan te gaan met haar zus en alterego, Ereshkigal, koningin van de dood, wiens troon ze wou ontnemen. Bij het passeren van zeven poorten moest ze telkens iets opofferen (waaronder haar stem) en werd ze op gruwelijke wijze vernederd en vermoord. Dienaars van haar vader, Enki, de god van het water, slagen er door een list in haar lichaam weer terug naar de bovenwereld te halen waarna ze terug tot leven komt. In return moet haar plaats ingenomen worden door haar man en diens zus. De reis in neerwaartse en opwaartse (retrograde) beweging en de offers die hiermee gepaard gaan staan symbool voor het cyclische van de natuur waarbij leven en dood, orde en chaos naast elkaar bestaan.

de zes stemmen, maar nieuwe motieven worden ook geïntroduceerd.

Johann, Sebastian Bach, Ricercar a 6

Het ricercare a 6 toont een vluchtige verwerking van het oorspronkelijke thema via de zes stemmen, maar nieuwe motieven worden ook geïntroduceerd. Het oorspronkelijke thema klinkt uiteindelijk alleen als een cantus firmus in de gehele context. De naam Ricercar komt van de Italiaanse ricercare (zoeken). Een ricercar was aanvankelijk een vrije improvisatie. In de loop van de tijd zijn de rol en betekenis veranderd. In Bach's tijd was het uitsluitend een strikt complexe en polyfone fuga. In de Ricercare a 6 is dit facet van de fuga meesterlijk uitgewerkt.

Katelijne Schiltz, Jurgen De bruyn

Biografie

Zefiro Torna

Het ensemble Zefiro Torna (°1996) laat op unieke wijze middeleeuwse, renaissance- en barokmuziek opleven voor een breed publiek. Naast de historische uitvoeringspraktijk met excellente vocalisten en instrumentalisten uit binnen- en buitenland is er veel aandacht voor cross-over met traditionele, nietwesterse, jazz- en hedendaagse muziek. In relatie tot wetenschap, filosofie, literatuur, visuele kunsten, theater, circus en hedendaagse dans, wordt met individuele kunstenaars, onderzoekers, componisten of gezelschappen gewerkt rond een variatie van symbolistische en allegorische thema's. Het ensemble staat voor actuele Gesamtkunst met een cultuurhistorische grondslag. Het ensemble trad in dialoog met individuele kunstenaars, regisseurs, choreografen, componisten en performers als Ghalia Benali, Paul Craenen, Tom Hannes, Jeroen d'Hoe, Brody Neuenschwander, Frederik Neyrinck, Mauro Pawlowski, Ief Spincemaille, Sigrid T'Hooft, Dick van der Harst, Anne-Mie Van Kerckhoven, Ingrid von Wantoch Rekowski, Mathias Ruelle, en met gezelschappen als Abattoir Fermé, Antwerps Kathedraalkoor, figurentheater De Maan, Frank Vaganée Trio, LOD, Pantalone, Psallentes, figurentheater Ultima Thule, Vlaams Radiokoor, Vocalconsort Berlin, ZOO/Thomas Hauert, Laika - Theater der zinnen, SEADS network of Ensemble Variances (FR). "The ensemble, with their very adventurous programs, is from our point of view one of the most outstanding artistic music groups in Europe. Not only in the field of Early Music, but especially in cross-over projects. Their performances are of the highest quality." – Dr. Franzpeter Messmer, artistic director of Landshuter Hofmusiktag (DE) Zefiro Torna verwierf internationale faam met zijn veelzijdige aanpak. Het ensemble is een welkome gast in gerenommeerde concertzalen. Hun creaties en cd-opnames worden geregeld gelauwerd en uitgebracht bij labels als Et'Cetera, Warner Classics en Homerecords.

Ensemble Variances

Het Ensemble Variances, opgericht in 2010, weerspiegelt het universum van de oprichter, componist en pianist Thierry Pécou. Zijn muziek toont een openheid en een fundamentele interesse in de traditionele orale culturen over de wereld, terwijl het vanuit zijn expressieve kracht de muziek van onze tijd tracht te verbinden met hedendaagse, humanistische, historische of ecologische thema's.

Het Ensemble Variances laat zich daarbij inspireren door de reflecties van de Martinicaanse filosoof en dichter Édouard Glissant over het samenbrengen van meerdere culturen en het verrijken van gedachten door diversificatie.

Thierry Pécou en het Ensemble Variances zoeken naar nieuwe manieren om het concept van een concert of uitvoering te begrijpen en vorm te geven. Door een verhaal te verweven doorheen de verschillende stukken van het programma, creëren de muzikanten een meeslepende en totale muzikale ervaring.

Ensemble Variances trad op in cultuurhuizen en op festivals als La Cité de la Musique in Parijs (Frankrijk), Festival Présences de Radio France (Frankrijk), Auditorium de Lyon (Frankrijk), Musikfestspiele Potsdam (Duitsland), de Gaudeamus Muziekweek Utrecht (Nederland), het Lux Aeterna Festival van de Hamburg Elbphilharmonie (Duitsland), de Wigmore Hall Londen (Verenigd Koninkrijk), het Ottawa Chamberfest (Canada) en het Detroit Institute of Arts (Verenigde Staten).

Het Ensemble Variances en Thierry Pécou zijn gevestigd in Rouen, in het hart van Normandië.

Anne-Mie Van Kerckhoven

Anne-Mie Van Kerckhoven, aka AMVK (° 1951 – Antwerpen), studeerde grafische vormgeving aan de Academie voor Schone Kunsten van Antwerpen. Sinds begin jaren tachtig creëert ze voornamelijk tekeningen en andere werken op papier en synthetisch materiaal, en korte video's. Een rechttoe rechtaan feministische toon doordringt al haar werken, waarin het erotische en machine-fetisjisme elkaar ontmoeten. Ze onderzoekt de relatie tussen kunst, wetenschap, politiek en maatschappelijke vraagstukken, en houdt zich bezig met de manier waarop onzichtbare vormen van zelforganisatie binnen bepaalde systemen werken. En hoe ze zich elke keer hechten aan de eigen logica van het systeem. Interieur, zo niet huiselijke ruimtes, dienen vaak als decor voor haar tekeningen en collages, van waaruit droomachtige futuristische enactments tussen menselijke en machine-achtige vormen zich ontvouwen. In de jaren negentig maakten handgemaakte papieren werken plaats voor computergraphics. (Song)teksten staan steevast naast de beelden en versterken zo de boodschap van Van Kerckhovens trotse, soms exhibitionistische vrouwenfiguren. Ook muziek speelt een belangrijke rol in haar creatieve productie, parallel aan haar visuele output, en zij en Danny Devos waren een sleutelpaar van de Antwerpse experimentele muziekscene onder de bandnaam Club Moral (1981-nu).

Zefiro Torna werkte reeds met AMVK samen voor de productie PLUS NULTZ REGRETZ (2015). Voor BACH GESPIEGELD creëert AMVK een videokunstwerk geïnspireerd op de emblematische verschijningsvormen van de muziek en diens achterliggende symboliek.

Cultuurcentrum Mechelen

Cultuurcentrum Mechelen is een open artistiek huis met stevige funderingen in de stad en regio, maar met deuren en vensters wijd open voor artistieke invloeden van buitenaf en een breed podiumprogramma voor jong en oud waarbij artistieke kwaliteit en eigentijdse relevantie voorop staan. Ze hebben oog voor de artistieke productie in onze stad. Waar mogelijk ondersteunen ze lokale artistieke initiatieven of opkomend talent samen met hun lokale partners.

Cultuurcentrum Mechelen profileert zich met een gevarieerd tentoonstellingsaanbod. De tentoonstellingen zijn voornamelijk eigen producties, waar zoveel mogelijk in dialoog wordt gegaan met kunstenaars of partners. Dit resulteert in een eigenzinnig en uniek programma.

EXPERIMENT/INNOVATIE
KUNST/THEATER/JAZZ/ACT
KLASSIEKE MUZIEK/POEZIE
DESIGN/FOTOGRAFIE/DANS
OUDE MUZIEK/LITERATUUR
OPERA/ARCHITECTUUR/
FILOSOFIE/FILMMUZIEK/
GESCHIEDENIS/ERFGOED/GES
HEDENDAAGSE MUZIEK/FEST
POLITIEK/ECONOMIE/WORL
PERFORMANCE/SOCIOLOG
CHANSON/SOUNDSC

Klara. Blijf verwonderd.

HAAL MEER UIT DE VERPLICHTE E-FACTURATIE

E-facturatie is vanaf 2026 verplicht voor Belgische bedrijven. Los van de praktische besloemeringen brengt die wetgeving ook opportuniteiten mee. Arco begeleidt ondernemers niet alleen bij een soepele overstap, maar maakt het mogelijk te connecteren met de indirect-taxoplossingen van Deloitte.

WAT IS E-FACTURATIE?

E-facturatie is het elektronisch verzenden en ontvangen van facturen in een gestandaardiseerd formaat. E-facturen zijn dus geen digitale facturen (Pdf's, Word- of Excelbestanden), maar wel gestructureerde XML-bestanden die voldoen aan Europese normen. Het grote voordeel is dat je ze razendsnel, foutloos en zonder menselijke tussenkomst kan verwerken.

**BOEK JE
AFSPRAAK HIER**

Oscar Van Kasbeekstraat 1 - 2800 Mechelen
T 015 28 90 30 **M** info@arco.be **W** arco.be

Together
everyone
achieves
more.

check out
our new
website!

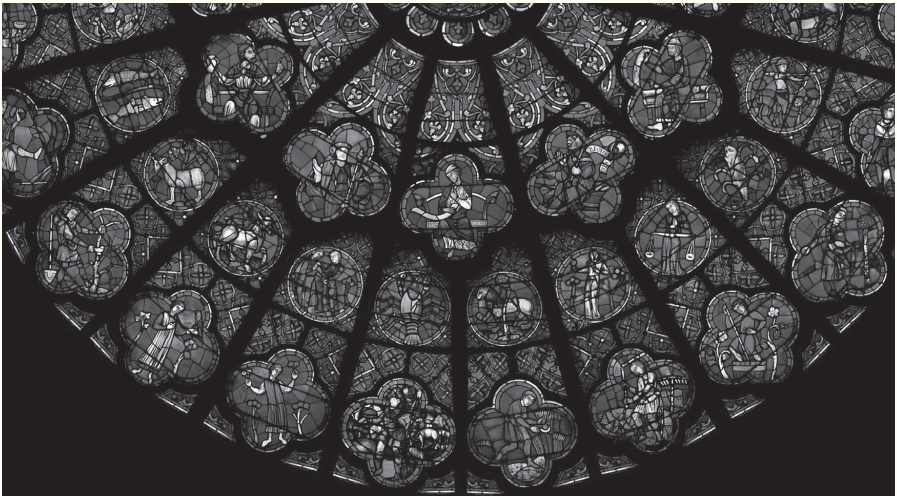
Op momenten dat er niets fout mag gaan, moet u blindelings kunnen **vertrouwen** op uw audiovisuele partner. **Ervaren professionals** die uw wensen en verwachtingen omzetten in een excellente service, waar en wanneer u dat wilt. Avicom Group **verkoopt en verhuurt** audiovisueel en presentatiemateriaal om van uw event een onvervalst succes te maken. Koppel daar de **flexibele assistentie** van onze **gespecialiseerde technici** aan en slaap vanaf nu op beide oren.

Dacht u dat de perfecte AV-partner niet bestond? Iedereen kan zich natuurlijk vergissen...

Avicom
group

suikerkaai 40d // Industriezone 3a
1500 halte // +32 2 380 10 44
info@avicom.be // www.avicom.be

LAUS
POLYPHONIAE
FESTIVAL VOOR OUDE MUZIEK

2025

22 - 31
AUGUSTUS

MUZIEK UIT DE TIJD VAN DE KATHEDRAALBOUWERS 1140-1440

ARS ANTIQUA – ARS NOVA – ARS SUBTILIOR

PURE LUISTERLUXE OP DE MOOISTE LOCATIES VAN ANTWERPEN

Info & tickets:
www.amuz.be

FESTIVAL VAN VLAANDEREN ANTWERPEN
AMUZ

COLOFON

ORGANISATIE

Dr. Jelle Dierickx
directeur
Michaela Defever
marketing & PR
Lieve Depuydt
productie

PROGRAMMABOEK

Jelle Dierickx
Michaela Defever
Sara Ilic

RAAD VAN BESTUUR

Marc De Geyter
voorzitter
Kris Vreys
ondervoorzitter
Greet De Clerck
Liana Davtyan
François Mylle
Annemarie Peeters
Jerry Aerts
Annick Schramme
Björn Siffer

ALGEMENE VERGADERING

Michel Vanholder (voorzitter), Rogier Chorus, Heidi De Nijn, Frank Nobels, Nicole Van Dessel, Bart Van Reyn, Ludo Kools

GRAFISCH ONTWERP EN CAMPAGNEBEELDEN

www.emilielauwers.be

WETTELIJK DEPOT: D/2016/0180/37

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever. Programma onder voorbehoud van wijzigingen. Het is niet toegelaten beeld-of geluidsopnamen te maken tijdens de concerten zonder expliciete toelating van de directie van het Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen.

CONTACT

Festival van Vlaanderen Mechelen

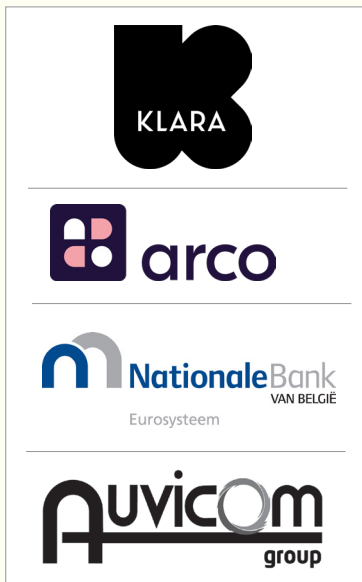
Onder-den-Toren 12, 2800 Mechelen
T +32 (0)15 20 49 82
mechelen@festival.be

www.lunalia.be

SUBSIDIENTEN

SPONSORS

PARTNERS

EUROPEAN FESTIVAL ASSOCIATION

Het Festival van Vlaanderen Mechelen maakt deel uit van de koepel Festival van Vlaanderen en is lid van de European Festival Association.

